

ОФІЦІЙНИЙ ОРГАН ЗАПОВОГОВОГО ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ СОЮЗІВ В ЗАЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК ХЛІН. Ч. 5. Джерас Сіті, Н. Дж., вівторок, 8 січня, 1935.

VOL. XLII, No. 5. Jersey City, N. J., Tuesday, January 8, 1935. THREE CENTS.

ПОСЛАНІЄ ПРЕЗИДЕНТА ДО КОНГРЕСУ

ВАШИНГТОН. — Обі п'ятому конгресу зійшлися на спільне засідання, щоби вислухати послання президента Рузвельта про законодавчі потреби краю.

Президент підчеркнув справу допомоги безробітним як першу справу краю. Означив він значний вплив, що федеральний уряд мусть покинути «бізнесу допомогти», а покине його, даючи безробітним роботу при різних публичних роботах. Президент накликає людей, що беруть допомогу від федерального уряду, на підчерптя мільона осіб. Він каже, що їх можна найняти при таких роботах, як очищення міст з бідних ділячок, будова сільських мешкань, електрифікація сільських околиць, видавання під управу неуправних околиць, усунення перешкод доріг, залучення пощених лісів.

Президент каже, що колиб урядові вдалося дістати заняття при таких роботах для півмільона мільона людей, то це само дало б зароботку ще такому числу людей. Правильну допомогу з уряду майже остаточно вибрати тільки люди, які зовсім працювати не можуть. Цих повинен удержувати, на думку президента, не федеральний, а місський уряд.

Президент запевнив, що уряд пропонує членам конгресу докладні практичні проекти. Конгрес, наскільки можна судити з описків і заяв, прийняв промову президента дуже прихильно. Того самого дня відбулася в Білому Домі конференція президента з провідниками палат конгресу про практичне переведення в життя законодавчої програми.

Розширюючись до своїх сил, обі палати конгресу стали працювати кожда над своєю програмою. Між 207 резолюціями й законопроектами, котрі сесія прийняв за цей перший день, є признання спеціальному комітету суми 100,000 доларів на подальше ведення слідства над фабричною амуніцією. Палата послів прийняла 30 менших законопроектів.

УКРАЇНКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ ВИБРАЄ А. ПРИСТАЯ СВОЇМ ЕПІСКОПОМ.

КАРТЕРЕТ. — Українська православна церква Північної Америки оповістила, що вона вибрала о. Олександра Пристая своїм другим єпископом, себто наступником покійного о. д-ра Жука.

Згідно з постановами цієї церкви кандалата прийняв наперед священника церкви, а потім парохію. О. Пристай був прийнятий до церкви у грудні минулого року.

Висвячення має відбутися в близькій будучині.

ДОНОСЯТЬ ПРО ІМЕНУВАННЯ О. КУРИЛЛА ЄПІСКОПОМ НАЦ. УГР. КАТ. ЦЕРКВИ.

СКРЕНТОН (Па.). — Місцеві американські газети доносять, що національна українська католицька церква в Америці встановила своїм єпископом о. Константина Курилла.

РОЗПРАВА ЗА БІВСТВО ДИТИНИ ЛІНДБЕРГА.

ФЛЕМІНГТОН (Нью Джерсі). — Підчас своїх дальших знань на розправі проти Бруна Гавтманна за бівство дитини Ліндберга батько дитини, полковник Ліндберг, заявив, що голос Гавтманна, котрий він чув у канцелярії прокуратора Бронксу, подібний до голосу людини, котра вночі приїшла була на цвинтар на переговори з д-ром Кондоном за викуп на понернення дитини Ліндберга. При тій нагоді цей чоловік крикнув у п'ятні: «Гей, доктор!» На допиті адвокатів оборони, що пробували захитати це признання, Ліндберг ще раз potwierдив наявність, що він певний, що це голос Гавтманна.

Ліндберг теж не дався похитнути в інших знаннях, спеціально не хотів вірити, щоби тощо з його слуг був умищений у заговорі викупити його дитину. Він вірить у вєсьому поліції, і його рішучою довірою прийняв на салі публіка живо приплекувала.

Скоро по допитках Ліндберга розправу відложено, через недугу одного адвоката оборони, до понеділка. Оборона запевняє, що вона буде гостро допитувати д-ра Кондона за його участь у цій афері.

ПРОКУРАТОРІЯ ПРИЗНАЄ ПОМИЛКУ.

ВАШИНГТОН. — Генеральний прокуратор Коминга, що займає в кабінеті Рузвельта ставовинне місце судівництва, вивлав до апеліційного суду у Дистрикті Колумбії просьбу звільнити від в'язниці двоох студентів університету Джорджа Вашингтона, котрих засуджено на припоручення Коминга за підпад доводу одного студентського товариства в 1933 році. Коминга каже, що він дістав зовсім певні докази, що оба студенти не вивапули в закінченні ім алоциш.

Це вже другий випадок, у котрім Коминга живно признає до помилки. Перший подібний випадок трапився йому, як він був стейтвоним прокуратором у Коннектікуті до вивбув засудження одного чоловіка за бівство священника. Чоловіка засуджено, а потім прокуратор прийшов до перення, що він побився за неправду.

БОЙТЬСЯ ГІТЛЕРА.

В Римі відбудеться важка конференція між Мусолінім і французьким прем'єром. Іде про те, щоби забезпечити Австрію незалежність. Бо панувє переконання, що як тільки скінчиться блицкриг у Німеччині й Гітлер виграє, що є певне, тоді політика Гітлера звернеться в сторону Австрії, щоби її за вєську шукати прилучити до Німеччини. Тому тепер хочуть відбудути від Гітлера приречення, що він гарантує незалежність Австрії.

МОЖЛИВІСТЬ ВІЙНИ І ДОБУВАННЯ НІКЛО В КАНАДІ.

У зв'язі з чутками про можливість війни поучають є відомості, які подає домінянське статистичне бюро про канадський видобуток нікелю. У серпні минулого року добуто в Канаді 14,272,129 фунтів нікелю. Це є трошки менше ніж у рекордних місцях, яких був листопад 1929 р. Тоді було 14,913,819 фунтів. Та коли у 1929 р. (а він був найбільшим у минулому) добуто нікелю 70,517,471 фунтів у перших вєсьох місяцях року, то минулого року від січня до серпня добуто 88,266,238 фунтів нікелю. Іншими словами, минулий рік був найбільшим в історії добування нікелю в Канаді.

Нікелю потрібно при виробі сталей. Повинні числа доказують, що приготування до війни поступають жваво вперед.

ПРИМРЕНЕ ВИХОВАННЯ.

Недалеко нисла чужа ареса, що український часосид може читати старий і молодий, і не знаєть на що нічого, що веде на погані дорозі. Натомість учинила крик, що рикні: «ТАМУ ВЕДУТЬ» і вчать олімпієвські грабівки та рикних значення, як стати баніттом. Збирають уже перші овочі такого виховання на кримінальних бродурах, бо ось недавно в Рибівку на Шлезьку побовився два молоді хлопці, один убив ножа як по рукою у груді противника. В цим самим славним Рибівку викрала поліція ватагу малолітніх грабівників, які від кількох місцеві грабівки безжорно в околиці. На її чолі стояв 16-літній Францішек Салдо.

НЕ МОГЛА ЯМУ ПИ-СЕМНА УМОВА.

Власник автомобільного варту в Варшаві, Тишка, розвазав за своєю жіночкою, і назваз взаємини з акusherкою М. Пліховською. А щоби на майбутнє забезпечити перед її есенціальними претензіями, заключив з нею писемну умову. Пліховська згодилася є відпустити претензії, якби він її покинув. Та коли це дійсно сталося, Пліховська забула про умову і пімстилася на Тищу. Вона обидла його сірчанням квасом, зприводу чого, Тишка осліп. Суд засудив Пліховську за «неадекватність» умови на 4 роки в'язниці.

БАВЛЯТЬСЯ, А ЗЛОДІЯ ТУЛЯЄ.

До крамничі Народної Торговлі в Черемшій вломлявся злодій, розбили вогнервалу кради і забрали з неї кількостю алоциш. Опісля розпорили шкерецьку кілеву, в котрій забрався також кількостю алоциш. Саме тоді відбувся в «Нар. Домі», де містяться крамничі, забав з темничі, що припідступувала роботу злодія.

ПІТОКРІВІ НАБІВЛИЄ ЗА-ДОВЖЕННИМ МІСТОМ У ПОЛЬЩІ.

У Піткріві відбувся зборів: дискусія нерухомості. Обговорювали фінансове положення міста. В прємислах відібрали, що Піткріві є найбільше задоволення вистог у Польщі. На одного мешканця Піткріві припадає 500 зарплати миского дову.

В ТОРОНТІ ЦІЛІТЬ, ТОРГУЮТЬ, СТРИЖУТЬ І ГОЛЯТЬ НА ХІДНИКАХ.

Торонто модернізується на європейський лад. Як у Парижі, так і в Торонті на хідниках є вже столяки, при яких цілїть перекувачі та люте капу. На хідниках стрижуть, укупують різні ричи, словом, усі купельні оруди можна залагодити, не заходячи до середини скелету.

НАШІ БРАТИ ЗА ТИСЮ.

Ще до війни забрали наш братів-Лєски за Тису (рику на Угорщині, вливає до Дунаю). Вони набули в сторонах Нірєшгазі поли та розгосподарилися. Поселилися там чотири родини з сєса Лєсо Коуни та вєсім родин з Кілімьки, в Гордичині. Шчасливо перебудували вєсім-чотирих фермерот на Маджарщині. Тепер риди Пастеркині, Галта та Малєцьких добуває собі всі парі горожанства. Живуть окремим європейським лєкським життям, майже згадують риди гори і сєса. Своєю гордою, нош і віри держаться і твердо Задумують своєю першою Задумують, як кажу, скажи бє наших обрядів. Чужинці їх поважають.

БОРІТЬСЯ ПРОТИ САРАЧКИ ОПЛАТИЛАСЬ.

Боротьба проти сарачки, яка коштувала минулого літа уряди трох стенових прєвдів Канади несправно майон доларів, вртувала два фармери у тих провинциях 24,383,000 булшів пшеници. Коли ціни пєшеници порухаються переисно до 70 центів за бушель, то це значить, що для фармерів це значається \$17,878,000, або майже 18 мільонів доларів. Таке є обчислення статистичного департаменту збіжкової компанії Спра.

ПОНОВИЛИ САМОТВІСТВО З ТУТИ ЗА ЖІНОЧКУ, ЯКУ ВБИВ.

Безробітний Ян Зяя у Варшаві двома револьверовими стрілами бив свою жіночку, з якою був розв'язав і яку він хотів вернутися до нього. Вєбачив, як аресується, але опісля звільнив і віддав тільки під арешт. Зяя так затужив за жіночкою, що пішов від мур шиталю, де померла його жіночка, і стрілом з револьверу відібрає собі життя.

НОВА МЕТОДА КПИТУ ЗРІЛОСТІ.

Міністерство освіти в Саксонії піддало цього року абітурієнтів перед іспитом зрілості вперше новій лєкхологічній перевірці, на основі якої приймають їх тепер на першій рік вчимої школи. Показався, що багато учнів «пятихити» ємє середніх шкіль вивчєні вєснодіяну обємність і незрозуміла. Різними між вивчєнію і найнижчому справностю показався залєсна, причому переважують менше справи.

ВИПАДКОВО ЗАСТРИЛІВСЯ.

В містечку Сєлєрж, у Мантоті, 15-літній хлопчик, Норман Сміт, огладив шабінтий крик. Він заглядав прямо в дулю крика. Через неугу слухав крик, крик вистрїли і набігав понав йому прямо в чолу. Хлопчик агнув на місці.

УКРАЇНЦІ ВИКУПУЮТЬ ЛИЦАЧІВ.

«Курє Лєвоєні» помістив вєснє статтю п. а. «Нова офєнзива українська» на Лячків». Де доказує, що вєсні українські установи відібрають власникам-Полькам на Лячковиці в його околиці їх предієтні грунти. Попрсту заргоза, що вєс Лячків ставє лєвоком українській. «Вашим устами мед пишє бє, лєвоє, але не так, щоби по лєвоку язик плєтєтєся, як вам!»

В ЦЕРКВІ ХОТІЛА ОСЛПИТИ МОЛОДУ ПАРУ.

В сєлі Лєубітц, ковєльсько-го пов., молодий парубок Олександр Рудько залєцався до 26-літньої Варвари Жук, мав з нею ожєнитися, але вєршєт Варвару покинув, а знайшов собі Олену Матвійкувіну, з якою діляшо такі до шлюбів. Та ображена й покинута Варвара вирішила пімститися. І ось коли одного дня в місєльній церкві відбувався шлюб Рудька з Матвійкувіною і церква була переповнена людьми, Варвара вбїгла до церкви й хотіла обидати карболовим квасом молодих, але люди, що стояли близько, тому перешкодили й відпровадили її на постурку поліції. До свого шлюбів вона признаєся, погодивши, що хотіла в той спосіб пімститися за зраду.

ЗГАСИЛИ СВІТЛО В ЦЕРКВІ І РОЗКИДАЛИ ЛЕТОЧКИ.

Перед окружним судом у Чорткові відбувся розправу проти трох комуністів — Маргуєса, Брунштайна і Мієра. Акт обвинувачення закладає їм розкидання комуністичних лєточк у церкву. Вперед того згаєся був світло, а опісля підлягну, користуючись з темноти, розкидали лєточки. Суд засудив Брунштайна на один рік і Мієра на в'язницю, а двоох інших у збрак доказів вини суд звільнив.

ВИВІЗ СЛУЖИЦЬ З АВСТРІА ДО АНГЛІА.

Як подає відєський корєспондєнт «Таймса», з Австрії вивізять місячно до Англії на слєбужу 70—80 служанок.

ЯК РЕМОНТУЮТЬ ВАГОНИ В СОВЕТАХ.

Советські залізничні хорують на хронічне відставання від установленого в Москві плану перевозів. Діється це тому, що вє залізнична праєє не точно, а також тому, що відчувають брак вагонів та алокомодів. Ремонти вартати понадіхачи вєводи єзистичні залізничні вагони. Тому, що бракує залєковок частин для їх ремонту, майстри помагують собі в той спосіб, що одні вагони направляють другим. Бракує якогусь вагонів вєсі, вони знімають з колєс другий вагон, його висидують, а вєскодерелують тягачі. Так викочують директивні Москви. А директивна Москви мусить бути вєвчєна, хочби, в кожному єзєнєтєнні, залєковокдорозного типу.

ЗАПИТ В АНГЛІЙСЬКІМ ПАРЛЯМЕНТІ В СПРАВІ АУТОНОМІЇ ЗАКАРПАТТЯ

ЛОНДОН. — Українське Бюро вдало достійний переклад запиту посла сєра Робєрта Говєра в справі автономії для Закарпаття. Той запит поставлено до відповідних міністра в справі положення Українців під Польщею, яка теж зобов'язана міжнародними договорами дати Галичині автономію.

Сєр Робєрт Говєр: запитує міністра справ закордонних, що зробила чєхословачька держава в тім напрямі, щоби виконати зобов'язання, перебрані нею згідно з умовою, підписаною нею 10-го верєсєня 1919 р. в Сан Жєрмєні на Лай мєді Бритійсько-Умєрєно, Злученими Дєржавами Амєрики, Франції, Італїєю і Японїєю з одного боку та чєхословачькою державою з другого боку, яка зобов'язалася створити в українській території, знайомі загалом під назвою Підкарпатська Русь, окрему автономну одиницю в межах чєхословачької держави з окремим сойбом та урядовими, яких відбрано по можливості бльше з місєчного населєння; а як тих зобов'язань не виконано, то чи розпочато які заходи в цій справі, або чи маєтєся на увазі їх розпочати?

Сєр Джан Саймон, міністер справ закордонних: Розділ, від 10 до 13, того договору, про який шановний пан посол говорить і який відноситься до автономії Підкарпатської Русі, є включений до 3-го параграфу конституції Чєхословачької Рєспубліки. Розділи 12 і 13 уже здійснені, урядові вибираєтєся справи до можливості зпоміж місєчного населєння, а здійснено теж і заступлення Підкарпатський Русі в чєхословачькому парламєнті. Чєхословачький уряд признає отєрво, що дотєпер він не мав змоги виконати зобов'язань, зазначених у роздлах 10 та 11, але кілька разів виявляв готовість виконати їх, як тільки край матимє господарську змоту нести загари автономної управи. Цю справу розглядали кілька разів комісії мєнєшєтєвських справ Рєди Союзу Нашій, а останнього разу в грудні 1930 р. Справоздання, яке вивала комісія, вєсьовне переконання, що на чєхословачькій уряд можє накласти, що він виваєє дотичні точки договору, кодї тільки переможуть тепєршні перешкоди, якими є біднота краю та його відсталість.

ПРОТИ ЧИТАЛЕНЬ ЄП. ХОМИШИНА.

СТАНИСЛАВІВ. — Відозва єп. Хомишина, в якій він закликає духовенство закладати окремі читальні під назвою «Скала», стрінулася по громадах з великим спротивом. У тій відозві виваєтєся духовенство до боротьби з тепєршніми, світськими читальнями, як дєструктивними і дємагогічними. Нові читальні мають бути під виключною контролєю ординаріату і священства на сєлах. Куратором читальні «Скала» має бути в сєлі кожодчасний парох, який має право завітити кожду уквалу виваєтєся читальні.

НОВУ АКЦІЮ ЄП. ХОМИШИНА ВВАЖАЮТЬ ЛЕВОЮ СПРОБОЮ ВВЕСТИ В НАРОДНЕ ЖИТТЯ КОД. ЗАКОДІТ ТА ГРИЗНО.

Проти цього організуєтєся спростєтє цілою громадянствє.

В НІМЕЧЧИНІ СИТУАЦІЯ НЕЯСНА.

БЕРЛІН. — У дипломатичних колах домагаєтє собі голову над тим, яка була вєзвастє причина того, що Гітлєр скликав так темєно зєзд прєвдичних сил нацистєв. Підєсєрдуєтєся, що в своїй промові Гітлєр зазначує, що він не є задоволені з того, що діється в ридак партії. Виходило, що хоч на зборах виявлено незвичайну солідарність і карність, то така справа в дійсності не представляєтєся так рожево, як у заявах їх деклараций. На ділі гармонії в партії нема, і це найбільше турбує Гітлєра.

ЗВ'ЯЗУЮТЬ ПОЛІТИЧНИМ ВІЗВ'ЯЗ.

ВІДЕНЬ. — В Австрії влє дє літнього. Євє випустили на волю тисяч увязєних соціалістєв і нацистєв.

ГЛЯДЯТЬ БАГДАДЖНО НА ПРИСТУПЛЕННЯ АМЕРИКИ ДО ЛІГИ НАЦІЙ.

БЕРЛІН. — Німєччина не вярєвує надто великої вєгї до підєсєної в Злучених Дєржавєх справи приступлєння їх до Лїги Націй. Як би, довоє не стаєєся, кажуть Німці, Німєччина на тім нічєло не скористає. Злучєні Дєржавє не згодяться виваєтєти вїєську проти якоєс держави, якщоби єя армія приступила до Лїги, Злучєні Дєржавє, навіть якщо приступили до Лїги, будуть тільки «неєфіційними обєрваторами».

БУВШИЙ ПРЕМ'ЄР В АРЕШТІ.

ПАРІЖ. — Запроторєно на 18 мїєсєць до тюрми Фрєдєрика Франсоа Марсєля, що був двє дні прем'єром Франції. Крім того має він заарештований кождо судового процесу, в сумі 20,000 франків. Задумано його за спрєвєрєння фондів. Він був прєсидєнтом «Компанїї», яка нагачувала шєрвонєв на 20,000,000 франків. Франсоа Марсєль був відомий іще з того, що вєє прєвєрєняє сплєтєтє вєєдних догвєтєв Амєрики.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

ОПИСАВ СЕБЕ САМОГО.

Кожної каденції американського конгресу виділяється конгресовий шематизм („дайректори“), у котрому кожний член конгресу подає власним словом про своє життя й діяльність.

З цього, що кожний подає про себе, себто ніше власний життєвий, виходять дуже цікаві характеристики власної особи. Деколи характеристика виявляє усе навіть із досвідом побачити обставини. Ось, наприклад, сенатор Кузен забрав два раки, що був успішним бізнесменом, кілька разів мемуаром великого миста Діттріх та три каденції сенатором у Вашингтоні.

Заста сенатор Мекаду, що розповісти про себе, потребував 400 слів.

ЧЕРЕЗ ШО ЛЮДИ СТАЮТЬ УБИВНИКАМИ.

На процесі проти Гавтманця викрадення й убивства Гитлера Ліндберга говорив прокуратор, що Гавтманч поповнив ладони тому, що він хотів добити багато грошей, щоб жити легко й без праці.

Відомий американський письменник Александер Вулкот каже, що це поєнання злочинчанадо просте. Він припускає, що Гавтманч викрав дитину Ліндберга, щоб її забрати великі гроші від Ліндберга не в матеріальних мотивах, а з любов'ю іншого мотиву, а саме з бажальною зависті до світового героя.

Вулкот приїхав на процес як репортер одного американського щоденника й там він обсервував Гавтманця. Письменник каже, що підчас з'являння Ліндберга в суді його Гавтманця, звичайно нерухомо, ардажувано обурення, що хотів інший, а не він, хочби на хвилину осередком загальною уваги людей.

Ця правдиве припущення Вулкота, ини про це не можна нічого певного сказати. На всякий випадок Вулкот пригадує нам на замітку людську рису. Жадобу гроша кожний розуміє; зате жадоби слави та зависті до славної людини не так легко зрозуміти, а тим, що нею в життю керується, лехше їх укривати.

ТЕЖ ГРОМАДЯНИ.

На розправу проти Гавтманця зіхалися стільки газетарів, що в Флемінгтоні певно вже й у найбільше відомі місці сидить десь репортер, жадний підлягнути що, чого ині не підлягнути.

Один з них стану собі між людей, що прийшли на процес з цікавості, і слухав, що вони говорили. „Як ми не відстанемо до судової сали“, говорили один із жадучих, „що скажемо шерифови, що більше не голосуємо.“

„Зовсім слушно!“ — каже иний. „Я перестанемо платити податки.“

Можна догадуватися, що ці горожані вважають право бути на судовій розправі таким самим правом горожанця, як приміром право голосувати. Не добачують, що право до публічної розправи завезено безпосередньо для добра обвинуваченого, а не для добра шканиві. Зрештою не піти до виборів зі злості на шерифа, котрий може помститися в судовій салі тільки обмежене число цікавих, значить стільки, що сказати шерифови: „Як ти мені не даєш права бути на розправі, то я, щоб тобі допекти, ще відберу собі самий право вибору.“

Американці кажуть про це зі злості на своє бридке лице втрати собі ніс.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

NEW HAVEN, CONN.

A Report from State of Connecticut Ukrainian Political Organization Meeting.

The State of Connecticut Ukrainian Political Organization held its semi-annual meeting at New Haven, Connecticut, on December 25, 1934.

This meeting was attended by delegates from Hartford, New Haven, Danbury, Bristol, New Britain, and Bridgeport. Mr. Kalina opened the meeting by giving a report of the work done for the year 1934. This was followed by reports from the Financial Secretary, the Recording Secretary, and the Cashier.

The delegates were allowed to ask questions and discuss any problem which remained doubtful in their minds. One of the main topics of discussion was religion. The speakers were well aware of the fact that religion is an indispensable element in the lives of all kinds of people. Religion has exercised its powerful influence upon men of all races, of all ranks, of all stages of historic development, even long before Buddhism and Confucianism and Christianity and Judaism and all the other modern religions had at all come into existence. Religion has been with man always, even in the primordial, prehistoric epochs of human existence. But whether you are a Christian, Protestant, Episcopalian, or Non-believer, is not the concern of such an organization. In this organization we are striving for national unity and strength. If you are a loyal Ukrainian you will discard these animosities that exist between yourself and your neighbor because your religious views do not coincide. Instead of uniting our people these hatreds and misunderstandings tend to sever our people.

We shall leave the subject of religion and concentrate on National Independence. From time to time in the hearts of the Ukrainian people, especially the youth, throughout the world should be scattered the thought, „some day Ukraine will be free from all persecutions and mal-

A. Козма.

РІЗДВЯНА НЕСПОДІВАНКА

Юрій Козак, ошадний, по-рядний службовець, сказав кілька тижнів перед Різдвом до себе молоді жінки: — Знаеш, наш домашній бюджет планує надасидком бірочних різдвяних дарунків. Чи не скінчиш мені умж раз із тим глумим звичаєм? — А певно, серденько. Я також думала вже над тим, лише якось не могла сказати тобі. Бо хоч скільки радості воно все мені принесе, зробити тобі якусь несподіванку та мені все ніяково, коли я тобі спринчую видатки. Тому справляй буде найкраще зробити щомою кінець. — Самособу. Ми й без того знаємо, що одно одного кохаємо. — Певно. Тай ми не молоді подружжя, яке щобино піралося. — Тому наша різдвяна програма: ніяких різдвяних дарунків! — Ніяких дарунків. — А колиж нам осталося трохи грошей, що певно не станеться, то ми радше зложимо їх до шадячки. — То добра думка. Тому не сердься, чоловіче, як цього року від мене нічого не доставиш. — Дурнецька! Як я мав би сердитися, коли я сам предлогаю це. Коби лише ти подіти не жулавуля, як побачиш, що я прихожу голярку. Так обоє погодилися та приречетали згоду подилком.

ПРИ КІНЦІ РОКУ.

Дехто має звичай розгадати кожний свій день: що зробило доброго й злого, що шийшло незадієним, як обов'язки не виконані, інші роблять це не що дня, а час від часу, але роблять, бо відчувують у цьому потребу. Але є між нами й такі, — їх навіть багато! — що переступають з дня на день, з тижня на тиждень, мико жинки минають місяці, але як ніколи не оглядаються на минуле, на переїдедя, й школи не цікавяться ні тим, що вони виконали, ні тим, що не виконали.

Та при кінці року навіть і такі мусять хон на хвилянку застановитися й коли нема чак результату зроблене, хай припинять згадувати, хоч те що вони мали зробити й чого не зробили, й що переїдедя за ними, як тінь, не вилітає з їх там знову буде укладати свій задоволення. Часом це зовсім прості вчинки, що їх виконати так легко. Для прикладу згадаймо про пожертву на Український Дім для Музею Визвольної Борьби України. Відкопи Музей офіційно збірку на ту ціль, вона стала обов'язком всіх Українців, крім тих, очевидно, що під Москвою. Кожний, незалежно від свого походження, суспільного стану, церковної приналежності, політичних переконань — словом, від усього того, що нас рижить і роз'єднує, кожен, як Українець, мусять принести свою цеглину на цей національний будинок. Хто цього не зробив у минулому році, мусять зробити тепер, в р. 1934, який отсе кінається. Лишається ще кілька тижнів до зустріччю нового ювілейного року Музею, коли Музей святкуватиме своє десятиліття. Хай же кожний, хто ще й досі не дав нічого на будівлю Українського Дому в Празі, хон при кінці року пише Музеєві свою пожертву й віднесе зустріччю новий 1935 рік!

ШЕВЧЕНКО ПО ЖИДЬСЬКІ.
„Московська „Правда“ згадує, що „Виданництво національних меншин на Україні“ аниуска твори Тараса Шевченка жидьською (єврейською) мовою.

ПОДЯКА.
Я, нижче підписаний член 223 від. У. Н. Союза, складаю сердечну подяку головному уряднику нашої організації за надання мені допомоги з фундації запомогового в сумі \$75, котрі стали мені дуже великою поміччю у мой недугу. Також дякую місцевим урядникам за їх труд.
Григорій Кузьмийський.

MUSICAL EVENTS
Dimitri Chutro will present in Philadelphia the premiere production of his two modern Ukrainian ballets, „Na Lubach“ („In the Meadow“), with music by Vasil Sokalski, and „Korsham“ („The Rain“), music by Theodore Alimanok. The choreographic details of these ballets are concerned with popular Ukrainian customs and beliefs.
(The Philadelphia Inquirer, December 30, 1934).

РІЗДВЯНИЙ ОБРАЗ

І досі той образ щиний ліше бачу: Очимаєм загати, з докхою хати. Сид тихой, снігом покритої стріж, Так повної шасті, принади і втих, Всміхаются личка веселі дитячі.

І досі це бачу: зза шиб невичайних Тихих, сумовитих, морозом покритих, Невних оценька в небо споглядають І шасті, розради собі там шукають, Шукають святої, ясної зірнички.

І досі це хачу: дзвінчюком дзвоне Дітвора бо чоті; „Матусенько! мату! Же зронили в неби ян сході сіне... Пора до Вечері! Різдво в нас вите! „Христос народився!“ — зірничка звище“.

І досі це бачу: стіл сніом накритий, Батько „діда“ вносить, „Свят-Вечір“ голосить, А матинка ставить на стіл смачні страви, Журба й горе, зникли, там райлість настала І кождий в родюні веселій і ситий.

І досі це чую: рудно побожній ті співи: Співа батько й немка і діти маленькі; Живий людський орган несеться із хати, Момовито дзвоне до Христа Дитяти За життя, здоровля, за долю шадяну.

УВАГА!

УКРАЇНЦІ Й УКРАЇНКИ В НЬО ЙОРКУ!

GRAND BANQUET AND BALL

sponsored by the
UKRAINIAN DEMOCRATIC CLUB, Inc., WOMEN'S AUXILIARY and YOUNG DEMOCRATIC CLUB OF NEW YORK COUNTY
SUNDAY, JANUARY 13th, 1935
AT THE HOTEL MARTINIQUE, 32nd STREET and BROADWAY, NEW YORK CITY
Commencement at 6 P. M. Subscription \$2.50

З нагоди святкування одинадцяти-літнього ювілею існування Українського Демократичного Клубу, Комітет цього свята улаштує бенкет в неділю, дня 13-го січня (JANUARY) 1935, і на той день запрошує вас до ласкавої участі. В програмі бенкету входять: танці при першорядній оркестрі Івана Семена, спільна вечеря, визначні бесідики, як також виступили пан Петро Ординський та інші артисти.

Р. S. Тому, що число гостей мусять бути відомі день перед бенкетом, проситесь заранше зголошуватися по білетки, які можете надіти кожного вечора у Самсона Піншак, секретаря Клубу, поштою на адресу Клубу під ч. 59 ST. MARK'S PLACE, NEW YORK CITY, або через телефон ALphonix 4-7395. Також можна зарезервувати собі місця наперед; при кождім столі містяться від 8 до 10 осіб.

ВІДОЗВА

до односельчан села Бабиньш, повіт Рогатин, Галичина.

З нашого села надійшов лист, у якому просять наші братів допомогти їм у будові Українського Народнього Дому. Певно, що такі листи одержали й інші громадяни. Та що досі не було в цій справі ніякого голосу в записках, осмілююсь ті порушити прикладом. Наше село не може остатися позаду інших наших громад. Воно теж мусять вести культурну роботу. І в ним теж мусять бути наш культурний осередок, наш Український Народній Дім, у яким ми могли б гуртувати свої сили. В імн цієї дорогої справи, яка змагає до добра для України, прошу лишити одностайно прийняти з доповідкою брата У. Н. Дому у нашій селі. Жерви можна святи прямо до Управи Народнього Дому в Бабиньш, або на такі руки:

Wasyli Mossora,
1292 Morris St., Roselle, N. J.

— Не гнівайся, Юричку! Я тому не винна.
— Тепер не говори, скажи мені радше як звється цей гандесон.
— Я не знаю.
— Як він виглядає?
— Рудоволосий, з каблучковатим вірляним носом. Мав собі термий одяг і ширококримий м'який капелюх.
— На основі того опису я не можу відгадати його. Може бодий знаеш, де він мешкає?
— Чекай — він сказав мені, щоби я пішла по нього, коли колить мала ще шось продати. Та я забула й це... Чудяк зачинається на „Р“.
— Руська?
— Ні.
— Рибчача?
— Ні, ні... вже знаю! Старотандитня.
— То вона зачинається на „Р“? Ах жинко, жинко!
— А я як знала, що там приходить „р“!
— Яке число?
— 3, 13 або 53.
— Налягай дутро й ходи. Візьмемо фіярку та відшукаємо брошуку, коли це можливо.
— Обоє всіли на фіярку та поїхали на вулицю Старотандитню ч. 3, 13 та 53. Платили кожного сторожа, чи там не жне який гандесон.
— У кождому з тих доміж жили їх по кілька. Тому вони мусяли по черзі стукати до рибчачих дверей. А там родили ситуація, що він ще тепер приїхав, він видивлявся на незнайомого пана й панно.
— Та ніхто з них не був той, що купив сурдук.
— Впади на дусь, всеж іще раз

ПРИ КІНЦІ РОКУ.

Дехто має звичай розгадати кожний свій день: що зробило доброго й злого, що шийшло незадієним, як обов'язки не виконані, інші роблять це не що дня, а час від часу, але роблять, бо відчувують у цьому потребу. Але є між нами й такі, — їх навіть багато! — що переступають з дня на день, з тижня на тиждень, мико жинки минають місяці, але як ніколи не оглядаються на минуле, на переїдедя, й школи не цікавяться ні тим, що вони виконали, ні тим, що не виконали.

Та при кінці року навіть і такі мусять хон на хвилянку застановитися й коли нема чак результату зроблене, хай припинять згадувати, хоч те що вони мали зробити й чого не зробили, й що переїдедя за ними, як тінь, не вилітає з їх там знову буде укладати свій задоволення. Часом це зовсім прості вчинки, що їх виконати так легко. Для прикладу згадаймо про пожертву на Український Дім для Музею Визвольної Борьби України. Відкопи Музей офіційно збірку на ту ціль, вона стала обов'язком всіх Українців, крім тих, очевидно, що під Москвою. Кожний, незалежно від свого походження, суспільного стану, церковної приналежності, політичних переконань — словом, від усього того, що нас рижить і роз'єднує, кожен, як Українець, мусять принести свою цеглину на цей національний будинок. Хто цього не зробив у минулому році, мусять зробити тепер, в р. 1934, який отсе кінається. Лишається ще кілька тижнів до зустріччю нового ювілейного року Музею, коли Музей святкуватиме своє десятиліття. Хай же кожний, хто ще й досі не дав нічого на будівлю Українського Дому в Празі, хон при кінці року пише Музеєві свою пожертву й віднесе зустріччю новий 1935 рік!

ШЕВЧЕНКО ПО ЖИДЬСЬКІ.
„Московська „Правда“ згадує, що „Виданництво національних меншин на Україні“ аниуска твори Тараса Шевченка жидьською (єврейською) мовою.

ПОДЯКА.
Я, нижче підписаний член 223 від. У. Н. Союза, складаю сердечну подяку головному уряднику нашої організації за надання мені допомоги з фундації запомогового в сумі \$75, котрі стали мені дуже великою поміччю у мой недугу. Також дякую місцевим урядникам за їх труд.
Григорій Кузьмийський.

MUSICAL EVENTS
Dimitri Chutro will present in Philadelphia the premiere production of his two modern Ukrainian ballets, „Na Lubach“ („In the Meadow“), with music by Vasil Sokalski, and „Korsham“ („The Rain“), music by Theodore Alimanok. The choreographic details of these ballets are concerned with popular Ukrainian customs and beliefs.
(The Philadelphia Inquirer, December 30, 1934).

УВАГА!

УКРАЇНЦІ Й УКРАЇНКИ В НЬО ЙОРКУ!

GRAND BANQUET AND BALL

sponsored by the
UKRAINIAN DEMOCRATIC CLUB, Inc., WOMEN'S AUXILIARY and YOUNG DEMOCRATIC CLUB OF NEW YORK COUNTY
SUNDAY, JANUARY 13th, 1935
AT THE HOTEL MARTINIQUE, 32nd STREET and BROADWAY, NEW YORK CITY
Commencement at 6 P. M. Subscription \$2.50

З нагоди святкування одинадцяти-літнього ювілею існування Українського Демократичного Клубу, Комітет цього свята улаштує бенкет в неділю, дня 13-го січня (JANUARY) 1935, і на той день запрошує вас до ласкавої участі. В програмі бенкету входять: танці при першорядній оркестрі Івана Семена, спільна вечеря, визначні бесідики, як також виступили пан Петро Ординський та інші артисти.

Р. S. Тому, що число гостей мусять бути відомі день перед бенкетом, проситесь заранше зголошуватися по білетки, які можете надіти кожного вечора у Самсона Піншак, секретаря Клубу, поштою на адресу Клубу під ч. 59 ST. MARK'S PLACE, NEW YORK CITY, або через телефон ALphonix 4-7395. Також можна зарезервувати собі місця наперед; при кождім столі містяться від 8 до 10 осіб.

ВІДОЗВА

до односельчан села Бабиньш, повіт Рогатин, Галичина.

З нашого села надійшов лист, у якому просять наші братів допомогти їм у будові Українського Народнього Дому. Певно, що такі листи одержали й інші громадяни. Та що досі не було в цій справі ніякого голосу в записках, осмілююсь ті порушити прикладом. Наше село не може остатися позаду інших наших громад. Воно теж мусять вести культурну роботу. І в ним теж мусять бути наш культурний осередок, наш Український Народній Дім, у яким ми могли б гуртувати свої сили. В імн цієї дорогої справи, яка змагає до добра для України, прошу лишити одностайно прийняти з доповідкою брата У. Н. Дому у нашій селі. Жерви можна святи прямо до Управи Народнього Дому в Бабиньш, або на такі руки:

Wasyli Mossora,
1292 Morris St., Roselle, N. J.

— Не гнівайся, Юричку! Я тому не винна.
— Тепер не говори, скажи мені радше як звється цей гандесон.
— Я не знаю.
— Як він виглядає?
— Рудоволосий, з каблучковатим вірляним носом. Мав собі термий одяг і ширококримий м'який капелюх.
— На основі того опису я не можу відгадати його. Може бодий знаеш, де він мешкає?
— Чекай — він сказав мені, щоби я пішла по нього, коли колить мала ще шось продати. Та я забула й це... Чудяк зачинається на „Р“.
— Руська?
— Ні.
— Рибчача?
— Ні, ні... вже знаю! Старотандитня.
— То вона зачинається на „Р“? Ах жинко, жинко!
— А я як знала, що там приходить „р“!
— Яке число?
— 3, 13 або 53.
— Налягай дутро й ходи. Візьмемо фіярку та відшукаємо брошуку, коли це можливо.
— Обоє всіли на фіярку та поїхали на вулицю Старотандитню ч. 3, 13 та 53. Платили кожного сторожа, чи там не жне який гандесон.
— У кождому з тих доміж жили їх по кілька. Тому вони мусяли по черзі стукати до рибчачих дверей. А там родили ситуація, що він ще тепер приїхав, він видивлявся на незнайомого пана й панно.
— Та ніхто з них не був той, що купив сурдук.
— Впади на дусь, всеж іще раз

ПРИ КІНЦІ РОКУ.

Дехто має звичай розгадати кожний свій день: що зробило доброго й злого, що шийшло незадієним, як обов'язки не виконані, інші роблять це не що дня, а час від часу, але роблять, бо відчувують у цьому потребу. Але є між нами й такі, — їх навіть багато! — що переступають з дня на день, з тижня на тиждень, мико жинки минають місяці, але як ніколи не оглядаються на минуле, на переїдедя, й школи не цікавяться ні тим, що вони виконали, ні тим, що не виконали.

Та при кінці року навіть і такі мусять хон на хвилянку застановитися й коли нема чак результату зроблене, хай припинять згадувати, хоч те що вони мали зробити й чого не зробили, й що переїдедя за ними, як тінь, не вилітає з їх там знову буде укладати свій задоволення. Часом це зовсім прості вчинки, що їх виконати так легко. Для прикладу згадаймо про пожертву на Український Дім для Музею Визвольної Борьби України. Відкопи Музей офіційно збірку на ту ціль, вона стала обов'язком всіх Українців, крім тих, очевидно, що під Москвою. Кожний, незалежно від свого походження, суспільного стану, церковної приналежності, політичних переконань — словом, від усього того, що нас рижить і роз'єднує, кожен, як Українець, мусять принести свою цеглину на цей національний будинок. Хто цього не зробив у минулому році, мусять зробити тепер, в р. 1934, який отсе кінається. Лишається ще кілька тижнів до зустріччю нового ювілейного року Музею, коли Музей святкуватиме своє десятиліття. Хай же кожний, хто ще й досі не дав нічого на будівлю Українського Дому в Празі, хон при кінці року пише Музеєві свою пожертву й віднесе зустріччю новий 1935 рік!

ШЕВЧЕНКО ПО ЖИДЬСЬКІ.
„Московська „Правда“ згадує, що „Виданництво національних меншин на Україні“ аниуска твори Тараса Шевченка жидьською (єврейською) мовою.

ПОДЯКА.
Я, нижче підписаний член 223 від. У. Н. Союза, складаю сердечну подяку головному уряднику нашої організації за надання мені допомоги з фундації запомогового в сумі \$75, котрі стали мені дуже великою поміччю у мой недугу. Також дякую місцевим урядникам за їх труд.
Григорій Кузьмийський.

MUSICAL EVENTS
Dimitri Chutro will present in Philadelphia the premiere production of his two modern Ukrainian ballets, „Na Lubach“ („In the Meadow“), with music by Vasil Sokalski, and „Korsham“ („The Rain“), music by Theodore Alimanok. The choreographic details of these ballets are concerned with popular Ukrainian customs and beliefs.
(The Philadelphia Inquirer, December 30, 1934).

УВАГА!

УКРАЇНЦІ Й УКРАЇНКИ В НЬО ЙОРКУ!

GRAND BANQUET AND BALL

sponsored by the
UKRAINIAN DEMOCRATIC CLUB, Inc., WOMEN'S AUXILIARY and YOUNG DEMOCRATIC CLUB OF NEW YORK COUNTY
SUNDAY, JANUARY 13th, 1935
AT THE HOTEL MARTINIQUE, 32nd STREET and BROADWAY, NEW YORK CITY
Commencement at 6 P. M. Subscription \$2.50

З нагоди святкування одинадцяти-літнього ювілею існування Українського Демократичного Клубу, Комітет цього свята улаштує бенкет в неділю, дня 13-го січня (JANUARY) 1935, і на той день запрошує вас до ласкавої участі. В програмі бенкету входять: танці при першорядній оркестрі Івана Семена, спільна вечеря, визначні бесідики, як також виступили пан Петро Ординський та інші артисти.

Р. S. Тому, що число гостей мусять бути відомі день перед бенкетом, проситесь заранше зголошуватися по білетки, які можете надіти кожного вечора у Самсона Піншак, секретаря Клубу, поштою на адресу Клубу під ч. 59 ST. MARK'S PLACE, NEW YORK CITY, або через телефон ALphonix 4-7395. Також можна зарезервувати собі місця наперед; при кождім столі містяться від 8 до 10 осіб.

ВІДОЗВА

до односельчан села Бабиньш, повіт Рогатин, Галичина.

З нашого села надійшов лист, у якому просять наші братів допомогти їм у будові Українського Народнього Дому. Певно, що такі листи одержали й інші громадяни. Та що досі не було в цій справі ніякого голосу в записках, осмілююсь ті порушити прикладом. Наше село не може остатися позаду інших наших громад. Воно теж мусять вести культурну роботу. І в ним теж мусять бути наш культурний осередок, наш Український Народній Дім, у яким ми могли б гуртувати свої сили. В імн цієї дорогої справи, яка змагає до добра для України, прошу лишити одностайно прийняти з доповідкою брата У. Н. Дому у нашій селі. Жерви можна святи прямо до Управи Народнього Дому в Бабиньш, або на такі руки:

Wasyli Mossora,
1292 Morris St., Roselle, N. J.

— Не гнівайся, Юричку! Я тому не винна.
— Тепер не говори, скажи мені радше як звється цей гандесон.
— Я не знаю.
— Як він виглядає?
— Рудоволосий, з каблучковатим вірляним носом. Мав собі термий одяг і ширококримий м'який капелюх.
— На основі того опису я не можу відгадати його. Може бодий знаеш, де він мешкає?
— Чекай — він сказав мені, щоби я пішла по нього, коли колить мала ще шось продати. Та я забула й це... Чудяк зачинається на „Р“.
— Руська?
— Ні.
— Рибчача?
— Ні, ні... вже знаю! Старотандитня.
— То вона зачинається на „Р“? Ах жинко, жинко!
— А я як знала, що там приходить „р“!
— Яке число?
— 3, 13 або 53.
— Налягай дутро й ходи. Візьмемо фіярку та відшукаємо брошуку, коли це можливо.
— Обоє всіли на фіярку та поїхали на вулицю Старотандитню ч. 3, 13 та 53. Платили кожного сторожа, чи там не жне який гандесон.
— У кождому з тих доміж жили їх по кілька. Тому вони мусяли по черзі стукати до рибчачих дверей. А там родили ситуація, що він ще тепер приїхав, він видивлявся на незнайомого пана й панно.
— Та ніхто з них не був той, що купив сурдук.
— Впади на дусь, всеж іще раз

ПРИ КІНЦІ РОКУ.

Дехто має звичай розгадати кожний свій день: що зробило доброго й злого, що шийшло незадієним, як обов'язки не виконані, інші роблять це не що дня, а час від часу, але роблять, бо відчувують у цьому потребу. Але є між нами й такі, — їх навіть багато! — що переступають з дня на день, з тижня на тиждень, мико жинки минають місяці, але як ніколи не оглядаються на минуле, на переїдедя, й школи не цікавяться ні тим, що вони виконали, ні тим, що не виконали.

Та при кінці року навіть і такі мусять хон на хвилянку застановитися й коли нема чак результату зроблене, хай припинять згадувати, хоч те що вони мали зробити й чого не зробили, й що переїдедя за ними, як тінь, не вилітає з їх там знову буде укладати свій задоволення. Часом це зовсім прості вчинки, що їх виконати так легко. Для прикладу згадаймо про пожертву на Український Дім для Музею Визвольної Борьби України. Відкопи Музей офіційно збірку на ту ціль, вона стала обов'язком всіх Українців, крім тих, очевидно, що під Москвою. Кожний, незалежно від свого походження, суспільного стану, церковної приналежності, політичних переконань — словом, від усього того, що нас рижить і роз'єднує, кожен, як Українець, мусять принести свою цеглину на цей національний будинок. Хто цього не зробив у минулому році, мусять зробити тепер, в р. 1934, який отсе кінається. Лишається ще кілька тижнів до зустріччю нового ювілейного року Музею, коли Музей святкуватиме своє десятиліття. Хай же кожний, хто ще й досі не дав нічого на будівлю Українського Дому в Празі, хон при кінці року пише Музеєві свою пожертву й віднесе зустріччю новий 1935 рік!

ШЕВЧЕНКО ПО ЖИДЬСЬКІ.
„Московська „Правда“ згадує, що „Виданництво національних меншин на Україні“ аниуска твори Тараса Шевченка жидьською (єврейською) мовою.

ПОДЯКА.
Я, нижче підписаний член 223 від. У. Н. Союза, складаю сердечну подяку головному уряднику нашої організації за надання мені допомоги з фундації запомогового в сумі \$75, котрі стали мені дуже великою поміччю у мой недугу. Також дякую місцевим урядникам за їх труд.
Григорій Кузьмийський.

MUSICAL EVENTS
Dimitri Chutro will present in Philadelphia the premiere production of his two modern Ukrainian ballets, „Na Lubach“ („In the Meadow“), with music by Vasil Sokalski, and „Korsham“ („The Rain“), music by Theodore Alimanok. The choreographic details of these ballets are concerned with popular Ukrainian customs and beliefs.
(The Philadelphia Inquirer, December 30, 1934).

УВАГА!

УКРАЇНЦІ Й УКРАЇНКИ В НЬО ЙОРКУ!

GRAND BANQUET AND BALL

sponsored by the
UKRAINIAN DEMOCRATIC CLUB, Inc., WOMEN'S AUXILIARY and YOUNG DEMOCRATIC CLUB OF NEW YORK COUNTY
SUNDAY, JANUARY 13th, 1935
AT THE HOTEL MARTINIQUE, 32nd STREET and BROADWAY, NEW YORK CITY
Commencement at 6 P. M. Subscription \$2.50

ЧОЛОВІК, ЛЕВ І ВОКВ

Радикальна казачка для дітей.

Раз господар воєва знавав,
Що подопувався від хліба.
Во мабути, що пожити мисить
Вокв ошекетю хотів.
Ваво господар добрі вида,
Та так воєвова він дав,
Що воєвова в своїй шкірі
Ледве ледве позостав.
Перекунув воєвова,
На землі разів із п'ять,
А зрівнявши, хвост шаркував
Тай почав він утікати.
Утік він аж до ліса,
До верогища свого.
І почав так дуже влякати
На господаря того.
Ший тий лісом ледь паталяти,
Він же цар усіх звірів,
Пастуна він до воєва
І розмову з ним завів.
"Та чого ти, воєво, плачеш,
Хто і що тобі зробив?"
"Може голод дошкудив,
А чи може хто побив?"
"Царю", воєво до ледь каже:
"Чоловік мене побив,
Тоді я за що, а ні про що,
Бо а шкоди не зробив".
"Чоловік?" Так ледь питає:
"Хто ж дивився на нього,
Тоді збиралася до сміху.
Рогов він зовсім не має,
Невдалий він є сам,
А як би от так нас знавав,
То бода би була нам."
"Бо латки такій він має,
Що воєво з нього плає,
І як відітти, в кого плаєти,
Так і знай на смерть забіє".
Ще казав такий він мав,
І блискучий і страшний.
"Що крог лизне лиш трошки,
Той дежить вже некий".
Так то воєво про чоловіка
Все розказував, що знав.
"Бо перед від чоловіка
Сам що сили утискав."
"То не може бути правда!"
Ледь до воєва відповів.
"Як казати таке сміши?"
Тяк я яр усіх звірів!
А тоби я, воєво, кажу,
Чоловіка не боюся;
Як його я де лиш зляпаю,
То і зараз з ним побось.
Та біда, що чоловік
Я ніколи не злімаю.
Як він з себе виглядає,
Можєб ти де показав.
Якби те про чоловіка
Все неправду ти казав."
Пам'ятай, щоб ні на кого
Більше ти не нарікай!
А тоби я, воєво, кажу,
Як неправда все твоє,
Пам'ятай, що з тебе шкіру
Ведо до чиста здрю".
"Знаєш, царю, що", воєво каже:
"Ти зо марию ось піди,
Чоловіка я покажу,
Тільки трошки підожди".
Вийшла з ліса, при дорозі
Погляди у чухай,
Виглядає чоловіка
Ледь з цікавістю в очах.
Радом бачать: Іде хлопчина,
Можєб лт йому із шість,
"Чоловік це?" ледь питає
І в очах у нього залив.
"Ні, мій царю, це дитина,
З'яє буде чоловік,
Во який так чоловіка
Я побачив, тоб утік".
Почекай же з годину,
Вбачать: лід іде старий,
"Слухай, воєво", ледь шепоче:
"Можєб це отой страшний?"
"Ні, він царю, замечай, ше!
З цього був вже чоловік,
Аде він уже постарівся,
І кінчав же свій вік.
Цей чоловік не зачепить
І його чпати гріх;
Як йому хто кривду зробить,
Того всі беруть на сміх.

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS.

UKRAINIAN CHOIR WARMLY GREETED.
40 Members Tour City Singing Christmas Carol Program.

Bearing the message of Christmas the choir of St. Mary's Ukrainian church under the leadership of Prof. T. J. Hopfjak received the custom of going about the city singing Christmas carols Monday night. The choir consisted of 40 mixed voices.

Several institutions were visited, among them being the New Britain General Hospital, the Jerome Home, the Erwin Home for the Aged, the town farm and the Children's Home.

Everywhere the carolers were greeted warmly as the significance of their visit impressed itself on the listeners. When the choir reached the Children's home the boys and girls living there had retired, but as the notes of "Holy Night" floated out on the still air, windows became illuminated and little faces peered out.

Besides institutions, the singers visited the homes of several city officials and other residents, where expressions of appreciation were voiced and Prof. Hopfjak and his choir received many sincere handclaps.

Prof. Hopfjak said today that the object of the tour was to restore the practice of vocal organizations paying Christmas eve visits to institutions and homes. He expects to repeat the program next year and hopes that others will take advantage of a custom which has been allowed to lapse and which through his efforts brought happiness to so many residents.

(New Britain Herald.)

PAIN-EXPELLER
НА ВСІ М'ЯЗОВІ БОЛІ
здаєтьо спокое і снєд
ЯКОРОГО
ПЕАН-ЕКСПЕЛЛЕР
Pain-Expeller
KILLS PAIN

ПРИЯТІДІ
Ми переконалися, що як тільки хтось має з нами до діла, зараз стається одним з наших багатьох приятелів.

Це діється тому, що ми обслуговуємо людей уже довгі роки і завжди старамось, щоби зденати собі якнайбільше приятелів серед усіх тих, котрим ми даємо услугу.

STEPHEN LEWIS & SON
FUNERAL DIRECTORS
77 Morris St., Jersey City 34 E. 25 St., Bayonne
Bergen 4-5989 Bayonne 3-8540

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 9-го грудня 1934 р. розпорядився за світом Янн Шевчук, доголітий член від 370 У. Н. Союзу і тов. Любов у Нд. Геллер, Конн.

Покійний походив з села Довжани, повіт Тернопіль. До Америки приїхав у 1910 р. а до У. Н. Союзу вступив в 1914 році.

Була це людина дуже гарної вдачі. Ціна пошуду і любові усе, що українське. Не бракувало його ніколи на ніяких народних зібраннях. Був одним тов. Любов і Запорозької Січі. Був предсідником 19-го відділу ОДНУ і був широким делегатом на останній конгрес Об'єднання. Не казав ніколи гроша на народні цілі. І пережив не одну біду. Та найбільшим ударом була для Покійного смерть його дружини Катерини. Було це тому 5 років і тоді сам У. Н. Союз став Покійному в доломоту в тій трагедії. А тепер наступила друга трагедія. Покійний вертався зі зборів Запорозької Січі і занеувався керма в автомобіль та врішався через те до задерження зі стрічкарю, де наступила смерть.

В лохорні вляли участь тов. Любов, від 370 У. Н. Союзу; тов. Запорозька Січ Червоної Хрест, від 19 ОДНУ і все своєлю українське громадянство, бо не прощали ми широго й свідолого громадянина.

Осталися тепер сиротами чотири донечки Покійного і м'ї тепер тек У. Н. Союз обтерляють. Сироти ті, Амма, Леоніда, Софія і Марія, складають оцім ширю поляку У. Н. Союзу за скорє виплатення по смертнього я і всім Товариствам і Громадянам, що віддали Покійному оставню прислугу.

Пам'ять ба. п. Яковина останеся між нами, надого я пам'ятр по доброго, чесног і широго Українця і доброго чоловіка.

А. Дещебер, секр.

В НОДЖІВІ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТЬСЯ ЧОЛОВІК СВОБОДА!

ЧИ ПОГАНІННІ ВЕРГІЛЬ ПРОПОВІДУВАВ ПРИХІД ХРИСТА?

Старинний та найбільший римський поет Лубай Вергілій відомий широким кругом літературних завдань своїм славою "Енеїдою", а італійською мовою, як от пастірської ліри (т. зв. екологів) за змісту та значення ніколи поганно знавимо. Між тим літературознавці сивогом одва — четверте століття — свого часу вважали Вергілія, що годь було напевно сказати: хто це та дитина, яку той поет оспівував у цій пісні.

А це поетика тріває аж близько два тисячі літ. Крім фахових істориків брали в тій полеміці участь також першорядні вчені, м. ін: і святий Августин.

У тій пісні, що поєстава рік до 40 літ перед Христом, поєво Вергілій описує, якби личиться воєво золота добо. На сніт, вернеться правда та т. зв. Сатурнове королівство, яке приюстит мир, порядок і великий доброту, а всім тим буде вішати нова, золота генерація. Вождюм цього нового віку буде дитина, що небором народиться, а матиме боже славу. Як дитина підросте до мужських літ, заволоде всіма володами мир, шастя.

Ще ав Вергілійові часів були люди, які вважали, що пісня ладивася в їх честь. Найбільше вважали правотою собі по лісню самі тодішні оцім державного мужа, консуля Азнія Поліона, а таксамо вважали себе "оспаніями" і сам викали Август, його дочка Юлія та ще дехто. А були тек такі, які вважали, що пісня писаня вільностю до нікого з людей, лише там якого рішно оспіваний мир у Британії (40-го року перед Христом), який зробив кінець страшинам горожанським війнам в Італії.

У середньовіччя часом приходив с. Августин. Тому, що Вергілій своїм ідеями був дуже близький християнським ідеям, багато людей вважали, що він пізніше поганів од християн, а святий Августин цю промову вівано так зрозумів, що в ній оспіваний прихід Христа. У творі "De civitate Dei" (Боже царство) с. Августин вразно говорить про Христа, якого вже й Вергілій у своїй 4-тій еклоді згадує як того, який усуне всі сідні людських терпіння і урядність, сніт від нього страху. Цей погляд с. Августина прийняли й деякі інші християнські філософи середньовіччя.

Та до думки с. Августина не прилучилися фахові історики й знавіні літератури.

Колж добре прочитаємо цю сількую й зазнаємомих з тодішніми обставинами, то переконаємося, що ця дитина це не міг бути Христос. Багато в цій пісні сказав поет, що ніяк не

Замість святичних желань.

Замість висхідних святичних желань, о. Маріян Кучер, місцевий парох, залучив 83 на Різдво Школу, виславши їх до краю через Об'єднання.

ВІЛМІНГТОН, ДЕЛ.

З 30-ти зборів на край, Дня 23-го грудня відбулися різні збори бр. св. І. Християн, від 247 У. Н. Союзу.

Повстанням з місць поєднань враню українців до муніципалітету, примамуючи до муніципалітету з їхньою діяльністю зборів проводив громадський Коосовський. Він удався в Нью-Йорк, Н. Крайничини, і цю промову про владнось враню і боротьбу з ворогами та наших героїв. На промову оцім бородити братство не відмовили й тим разом секретарі братства, громадський Коосовський, тов. П. С. Горюнов, що по потребу пригрозивеші нашої іммігранти до Союзу. П'ятим приступлено до вибору членів урядників і присяги. А закінчено збори національним гимном. З 3-х братств враню враню виславши на враню гроші, І. Івашка \$25 на дальню боротьбу. Гроші виславши на край через Об'єднання.

За Уряд: Н. Крайничини, предс., І. Гішка, касир, П. Сас, секретар.

Адреса Об'єднання:
ОБ'ЄДНАННЯ,
P. O. Box 122, Hudson Terminal,
New York, N. Y.

ДІТРОЙТ, МІШ.

На Різдво Школу і інвалідів.

З нагоди річних зборів бр. св. О. Ніколаєв, відліку 175 У. Н. Союзу, уклавено виславити з братської кати \$20 та вислати їх через Об'єднання з призначенням \$10 на Різдво Школу, а \$10 на інвалідів.

В. Баргон.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.

На інвалідів.

З 40-літнього ювілею У. Н. Союзу, який був влаштуваний заходом товариств Запорозької Січі і ім. Івана Франка, отакує чистого приходу \$3.65, і ту кавту призначено на інвалідів та висламо її через Об'єднання.

М. Чагарин.

ТЕМС, В. ВІРДЖІНІЯ.

На річний край.

Гром. Микита М'єн переслав до Об'єднання \$5 з припорушенням вислати їх на річний край.

ВІЛМІНГТОН, ДЕЛ.

Замість святичних желань. Замість висхідних святичних желань, о. Маріян Кучер, місцевий парох, залучив 83 на Різдво Школу, виславши їх до краю через Об'єднання.

ВІЛМІНГТОН, ДЕЛ.

З 30-ти зборів на край, Дня 23-го грудня відбулися різні збори бр. св. І. Християн, від 247 У. Н. Союзу.

Повстанням з місць поєднань враню українців до муніципалітету, примамуючи до муніципалітету зборів проводив громадський Коосовський. Він удався в Нью-Йорк, Н. Крайничини, і цю промову про владнось враню і боротьбу з ворогами та наших героїв. На промову оцім бородити братство не відмовили й тим разом секретарі братства, громадський Коосовський, тов. П. С. Горюнов, що по потребу пригрозивеші нашої іммігранти до Союзу. П'ятим приступлено до вибору членів урядників і присяги. А закінчено збори національним гимном. З 3-х братств враню враню виславши на враню гроші, І. Івашка \$25 на дальню боротьбу. Гроші виславши на край через Об'єднання.

За Уряд: Н. Крайничини, предс., І. Гішка, касир, П. Сас, секретар.

Адреса Об'єднання:
ОБ'ЄДНАННЯ,
P. O. Box 122, Hudson Terminal,
New York, N. Y.

ДІТРОЙТ, МІШ.

На Різдво Школу і інвалідів.

З нагоди річних зборів бр. св. О. Ніколаєв, відліку 175 У. Н. Союзу, уклавено виславити з братської кати \$20 та вислати їх через Об'єднання з призначенням \$10 на Різдво Школу, а \$10 на інвалідів.

В. Баргон.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.

На інвалідів.

З 40-літнього ювілею У. Н. Союзу, який був влаштуваний заходом товариств Запорозької Січі і ім. Івана Франка, отакує чистого приходу \$3.65, і ту кавту призначено на інвалідів та висламо її через Об'єднання.

М. Чагарин.

ТЕМС, В. ВІРДЖІНІЯ.

На річний край.

Гром. Микита М'єн переслав до Об'єднання \$5 з припорушенням вислати їх на річний край.

НЕЗАГНУЗДАНІЙ ТАРРАН

"Пошто воєи вляли мене живцем?" — спитався Джери ділякого провідника. Усмігався, ведучи бранця з хати. Джери побачив річ, яку могли знати тільки одні рід. Усмігався дивився на нього тільки, щоб добачити в ньому вразив, страху.

Але він розчарувався, бо білий чоловік тільки змивав плечима, кажучи: "Він збрехав, справді думає мене зістати". "Не мої люди", відповів чорний, "але Вамабоси тебе зідять, а ми тільки тебе забемо".

Джери пригадував приготування до оргі, що мала так страшно закінчити його життя. Якщо він чув страх, то слухав його від мискою холоду, який робив глибоко вранця на У. Сіану. "Твоя реальна гірша вже більше не буде, дітати поклад наших людей", говорив чорний.

Всяля поклуну його та пішов до своїх воєва. Скоро нотим сіймано Таррана й приведено до лати Родмера. І тепер британський латун бачив, як нова жертва каміальні придодна поволі до паности.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНІМАЄСЯ ПОХОРОНАМИ В БРОКХ, БРОКЛІН, Нью-Йорк, Нью-Джерсі, Нью-Гавен, Коннектикут.

125 E. 7th Street,
New York, N. Y.
Tel. Orchard 4-2568